

Příloha P.172

kapitoly 15 textové části odůvodnění

[Pokračování odůvodnění]

Dosavadní ÚP SÚ stanovoval tzv. celoměstský systém zeleně (CSZ) s cílem vytvořit a chránit ucelenou soustavu nezastavitelných ploch zeleně v rámci zastavitelného a nezastavitelného území. MPP vychází z odlišné koncepce, přičemž na základě vztahu k hranici zastavitelného území vymezuje dva základní typy parků, a to městské parky (čl. 84) a krajinné parky (čl. 109 odst. 2).

Pojem „park“, resp. „městský park“, je v těchto souvislostech užit jako zastřešující obecně srozumitelný termín pro vnitřně diferencovaný soubor zpravidla veřejně přístupných ploch sloužících rekreaci na území hl. m. Prahy. Jeho obsah nelze zaměňovat s obsahem pojmu „park“ definovaným z hlediska jiných účelů.

Parky v nezastavitelném území jsou označeny jako krajinný park, naopak městské parky jsou jako nestavební bloky částmi zastavitelného území určenými převážně k nestavebním účelům. Začlenění ploch městských parků do zastavitelného území vyplývá z § 58 ve spojení s § 2 odst. 2 písm. d) stavebního zákona, podle něhož jsou veřejná prostranství, kterými městské parky jednoznačně jsou, ex lege součástí zastavěného území. Pomocí regulativů MPP je rozvíjen nestavební charakter městských parků, jímž se rozumí převážné zastoupení přírodních složek městské krajiny a zásadně omezené umístování budov a jiných staveb.

Pro vymezení nových parků v návrhu MPP byly významnými podklady Analýza dostupností a deficitů parků a na ní navazující Vyhodnocení městských džunglí, vypracované Institutem plánování a rozvoje hl. m. Prahy. Přírodní území, která nemají jasný charakter ani využití a obyvatelé ho často vnímají jako nebezpečné, tudíž ho nenavštěvují, byla označena jako městské džungle. Městské džungle jsou zpravidla území neprostupná a zanedbaná, tedy nevyužitá a nevyužívaná. Jejich potenciál k rozvoji města či k rozvoji městské přírody byl následně zkoumán. Vymezování a hodnocení ploch městských džunglí proběhlo v několika kolech a bylo opakovaně ověřováno. Na základě všech zkoumání a vyhodnocování bylo získáno mnoho podkladů pro rozhodování, kde je potenciál pro vytvoření nových parků největší, kde existuje zájem městských částí tento záměr podpořit a naplňovat a kde naopak ne. Do návrhu MPP byly výsledky zapracovány v podobě návrhu nových parků regulovaných vymezením plochou, bodem, nebo procentem.

Je nutné zdůraznit, že návrhem nových parků MPP snižuje počet a rozsah deficitních oblastí. Deficit zůstává v centru města, hustě zastavěných a obydlených lokalitách, převážně se strukturou blokového města. Taková území, ač vykazují deficit parků, disponují naproti tomu velmi kvalitními, udržovanými a živými ulicemi a náměstími. Výsledek analýzy ukazuje, že existují lokality s objektivně vysokou kvalitou obytného prostředí, i když se jedná o území s deficitem parků. Veřejná prostranství ve formě uličních prostranství, dle konkrétních prostorových dispozic s městskými vegetačními úpravami či jednotlivými prvky, jsou hodnotou, která v určitém rozsahu dokáže nedostatek parků nahradit.

Kromě parků MPP používá celou řadu dalších nástrojů v rámci „zelené infrastruktury“, například regulativ parku ve volné zástavbě, který je definován jako část stavebního bloku

výhradně v modernistických strukturách, určenou převážně k nestavebním účelům, za podmínky zachování charakteru modernistické struktury. Dále lze odkázat na regulativ zahrad, který je vymezen jako část pozemku určeného ke stavebním účelům, ovšem za předpokladu dodržení cílového charakteru lokality a zachování významného podílu zeleně a neznepevněných ploch. Dále MPP vymezuje rozsáhlý systém krajinné infrastruktury (ÚSES) jako systémově uspořádanou a navzájem propojenou síť ekologicky stabilnějších částí krajinné struktury. Je výběrem z existujících stabilnějších částí a doplněním o části v současnosti chybějící (zcela nebo zčásti), navrhované k doplnění tak, aby ucelený systém naplňoval teoretické požadavky na něj kladené.

Lze tedy shrnout, že ačkoli MPP nepřevzal celoměstský systém zeleně (CSZ) v podobě, v jaké byl obsažen v předchozí územně plánovací dokumentaci, obsahuje novou koncepci zelené infrastruktury, která dostatečným způsobem chrání stávající zeleň a vytváří podmínky pro její rozvoj a odpovídá současným potřebám města. Převzetí původního celoměstského systému zeleně (CSZ) jeho dřívější podobě by nebylo efektivní, protože by neumožňovalo reflektovat aktuální urbanistickou strukturu, dostupnost zeleně ani priority rozvoje města.